

Opinions

«VAMOS A ESPAÑOLEAR»

Suposo que molts de vosaltres mireu la televisió el dissabte al vespre. En el programa que fan, els presentadors anuncien les actuacions dient: «Vamos a cantar», si a continuació surt un cantant; «Vamos a reír», si a continuació surt un actor còmic, etc. Això el primer dia va tenir una mica de gràcia, ara, la veritat, després de tant sentir la cantarella, es fa ja molt pesat.

El cas és que un dia varen anunciar un ballet dient: «Vamos a españollear»; tots esperàvem que fos una cosa representativa d'Espanya, però no va ésser així, només feia al·lusió a una regió concreta (em va xocar una mica).

El dissabte següent, varen fer exactament el mateix, i així tots els dissabtes.

Espanya té tretze regions peninsulars, i cada una té el seu ball típic; però es veu que això la televisió ho ignora, ja que posen aquest ball com a cosa espanyola en general. Aleshores no ens estranyi que a l'estranger ens coneguin per un vestit amb farbalans i unes castanyoles si nosaltres som els primers de propagar-ho.

¿No seria més lògic que en comptes de dir això de «Vamos a españollear», diguessin: «Vamos a andalupear»?

Isabel

DEL CEMENTERIO

Este año, como los anteriores, el día de Todos los Santos visitamos a nuestros difuntos en el cementerio. Que, por cierto, fue un ridículo el presentarse allí por la mañana y encontrarlo cerrado. ¿Por qué no se abre ya el domingo antes?

Asimismo, cuando muere un familiar, vecino o amigo, y lo acompañamos a su última morada, sería conveniente que al hacer este camino no se encontraran tantos tropiezos en las hierbas y zarzas; y que los coches en algunas de sus curvas no tuvieran que maniobrar tanto.

Con la ayuda de todos y del Ayuntamiento, ¿por qué no podemos tener una

carretera bien ancha y arreglada? Cosa que sería de admirar por todo el pueblo de Santa Eulalia.

Gual

TRASPÀS

El dia 22 d'octubre, va morir l'Abat Escarré, de Montserrat. Poques persones ho varen sentir, poques persones se'n van enterar, poques persones el coneixien. És llastimós que en coneguem d'altres i no coneguem els qui diuen la veritat. En part deven ser responsables d'aquesta inconsciència.

Assumpta Margenat

SOBRE LA REVISTA

Més que opinió, és una carta que ens ha complagut i que agraim al seu autor, les ratlles que copiem a continuació. Són d'una família que va comprar un solar al nostre poble i que va rebre el primer nú-

mero de la nostra revista en el seu domicili de Barcelona. Diu així:

He recibido la revista RONSANA, la cual la considero muy acertada, ya que a través de la misma, los que tenemos intereses en éste hermoso pueblo, podremos estar al corriente de su vida y desarrollo del mismo, y al mismo tiempo poder expresar nuestras ideas y opiniones para el engrandecimiento y prosperidad del mismo.

Desde este momento ya pueden suscribirme a dicha revista.

Sin nada más que decirles, se despide...
etc.

Emilio Tonda

Li agraim sincerament la seva gentilesa esperant que, com ell, seran molts els que voldran col·laborar al progrés del poble i al millorament de la Revista.

Aquestes són les persones que fan falta.

Repetim que totes les vostres «Opinions» podeu enviar-les a la responsable d'aquesta secció:

Isabel Valls - Can Elies

HOPRESA

Piedra artificial
para la construcción

Venta de Leñas y Astillas

Trabajos con máquina de aserrar

Lluiset

El Rieral

Tel. 65

STA. EULALIA DE RONSANA